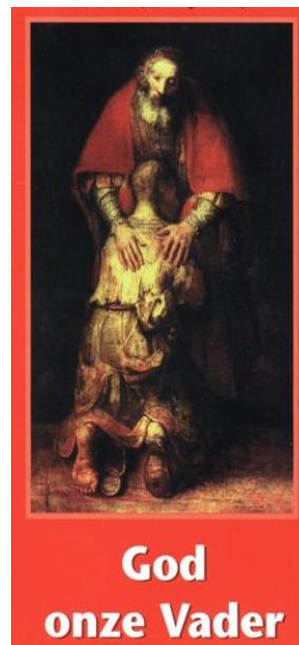

Bidden tot God als 'Onze Vader' - dat is wat!

1e lied: Loof, loof de HEER, mijn ziel – Psalm 103: 1 (OB) en 7 (LvdK)

- 1 Loof, loof de HEER, mijn ziel, met alle krachten.
Verhef zijn naam, zo groot, zo heilig t' achten.
Och of nu al, wat in mij is, Hem prees!
Loof, loof, mijn ziel, de Hoorder der gebeden;
vergeet nooit één van Zijn weldadigheden.
Vergeet ze niet; 't is God, die z' u beweest.
- 7 Zoals een vader liefdevol zijn armen
slaat om zijn kind, omringt ons met erbarmen
God onze Vader, want wij zijn van Hem.
Hij die ons zelf uit aarde heeft genomen,
Hij weet, dat wij, uit stof aan 't licht gekomen,
slechts leven op de adem van zijn stem.

Bijbel: Lucas 11: 1-13 (NBV21) – Het gebed

¹ Eens was Jezus aan het bidden. Toen Hij zijn gebed beëindigd had, zei een van zijn leerlingen tegen Hem: 'Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes het zijn leerlingen geleerd heeft.' ² Hij zei tegen hen: 'Wanneer jullie bidden, zeg dan:

“**Vader**, laat uw naam geheiligd worden en laat uw koninkrijk komen.

³ Geef ons dagelijks het brood dat wij nodig hebben.

⁴ Vergeef ons onze zonden, want ook wijzelf vergeven iedereen die ons iets schuldig is. En breng ons niet in beproeving.”

⁵ Daarna zei Hij tegen hen: 'Stel: iemand van jullie heeft een vriend en gaat midden in de nacht naar hem toe en zegt tegen hem: “Wil je mij drie broden lenen, ⁶ want een vriend is na een reis bij mij gekomen en ik heb niets om hem voor te zetten.”

⁷ Stel dat die vriend dan zegt: “Val me niet lastig! De deur is al gesloten en mijn kinderen en ik zijn al naar bed. Ik kan niet opstaan om je te geven wat je vraagt.”

⁸ Ik zeg jullie, als hij al niet opstaat en 't geeft omdat ze vrienden zijn, dan zal hij wel opstaan omdat zijn vriend onbeschaamd aandringt, en hem **alles geven wat hij nodig heeft**. ⁹ Daarom zeg Ik jullie: **vraag** en je zal gegeven worden, **zoek** en je zult vinden, **klop** en er zal voor je worden opengedaan. ¹⁰ Want ieder die vraagt ontvangt, wie zoekt vindt en voor wie klopt zal worden opengedaan.

¹¹ Welke vader onder jullie zou zijn kind, als 't om vis vraagt, een slang geven?

¹² Of een scorpioen, als het om een ei vraagt? ¹³ **Als jullie** dus, slecht als jullie zijn, **je kinderen al goede gaven kunnen schenken, hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de heilige Geest geven aan wie Hem daarom vragen!**'

Overdenking: *Bidden tot God als ‘Onze Vader’ - dat is wat!*

De meesten van ons zijn gewend om te bidden voor of na het eten, voor het slapen, bij bijzondere momenten. En bij kerkdiensten of straks ook na de weekopening.

Bidden met eigen woorden, ook om ze te vinden, valt soms niet mee.

Daarom gebruiken sommigen - naast het Onze Vader - vaste gebeden, zoals:

‘O Vader, die al ’t leven voedt, kroon onze tafel met uw zegen.

En spijs en drink ons met dit goed, van uwe hand verkregen’.

Bidden moet je *durven*: in je gebed geef je iets bloot van wat en waaraan jij denkt.

Daarom is bidden bovenal iets om te **leren**, te *blijven* leren.

Want als ik ga bidden, zoek ik het gezelschap van een onzichtbare God.

Dan trek ik me terug en zorg ik ervoor dat de buitenwereld niet de overhand krijgt.

Bidden kun je leren. Dat blijkt uit Jezus’ antwoord op de vraag van zijn leerlingen:

‘Heer, leer ons bidden, zoals ook Johannes het zijn leerlingen geleerd heeft.’ (Luc. 11: 1)

Wat dat gebedsonderwijs van Johannes inhield, weten we niet. Dat geeft ook niet, want Jezus reageerde positief op hun vraag. In **Lucas 11** geeft Jezus een verkort ‘Onze Vader’; in **Mattëus 6** staat ‘t héle gebed.

Hij is onze VADER

Jezus begint met ‘**Vader**’. Niet met ‘Almachtige God, Heilige HEER, Redder’ of zo.

Ja, dat is God óók. Maar die Vadernaam leert ons iets moois: **God zoekt relatie!**

Daar past geen afstand bij en ook geen platheid, alsof God ons maatje is.

Jezus leert ons God aan te spreken met ‘Vader’. Want **Vader wil een band!**

Welke vader, welke moeder wil nou geen relatie met zijn kinderen? God ook!

Dankzij zijn Zoon Jezus, onze oudste Broeder, zijn wij broers en zussen geworden.

Dankzij Hem zijn wij Gods kinderen geworden: kinderen van één Vader. Dat is wat!

Vader. Een woord met een vertrouwelijke klank. Dat waren de Joden kwijt geraakt.

Toch stond het in hun Bijbel. Bij de doortocht door de Rode Zee zei **Mozes**: *‘Is Hij niet uw **Vader**, die u geschapen heeft?’* (Deut. 32:6). En wat zingt **David**: *‘Zo liefdevol als een vader is voor zijn kinderen, zo liefdevol is de HEER voor wie Hem vrezen’.*

(Ps. 103:13) Ook **Jesaja** horen we zeggen: *‘HEER, U bent onze **Vader**: wij zijn de klei, door U gevormd, het werk van uw handen’.* (Jes. 63:16; 64:6-7)

Jezus haalt die oude aanspraak van **God als Vader** a.h.w. opnieuw tevoorschijn.

Met dat woord laat Hij zien: je kunt op Gods trouwe en vertrouwelijke liefde aan!

Zelf heeft Jezus zich overgegeven om ons, weggelopen en verloren zonen en

dochters, weer terug te brengen bij God. Daarom: Bid maar: Vader, Onze Vader!

Je mag je gebed beginnen met “kinderlijk vertrouwen en ontzag” (HC Zondag 46).

Hij is onze HEMELSE Vader

Jezus vertelt een mini-gelijkenis over bidden. (Luc. 11:5-8)

Daarin leert Hij mij om vrijmoedig aan te kloppen bij Vader.

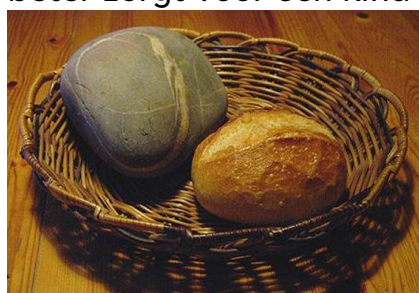
Die vriend, die middernacht aanklopt bij zijn vriend, doet dat maar niet zomaar.

Hij moet als reiziger dringend verder. Daarom vraagt hij zijn vriend om hulp.

Zo maakt Jezus duidelijk: **kom vrijmoedig bij God, als je zijn hulp nodig hebt.**

Sommige verzoeken willigt God altijd in. God heeft beloofd: ik vergeef je zonden om Jezus. En ook: Ik geef je de Heilige Geest (Luc. 11:13). Maar dan moet je wel vragen, zoeken en kloppen, bidden! Daarom leert Jezus bidden: 'onze Vader *in de hemel*'.

Een vader/moeder doet alles voor een ziek kind: huisarts, ziekenhuis, medicijnen, enz. Word je kind niet beter, dan heb je als vader/moeder gedaan wat je kon. Maar hoe zit dat met onze Vader in de hemel? Waaruit merk ik dat Hij nog véél beter zorgt voor een kind dat steeds verder achteruitgaat?

Daarover zegt Jezus iets bijzonders in **Lucas 11:11-13** (Matt. 7: 9-11): 'Als aardse vaders, **slecht** als ze zijn, hun kinderen al **goede** gaven kunnen schenken, **hoeveel te meer de Vader in de hemel....**'

Een kind kan vragen om brood, vis of een ei. Jezus zegt niet, dat dat kind dat ook krijgt. Maar een vader zal zeker geen steen, slang of giftige schorpioen geven!

Zo is 't ook bij **God**. Als je Hem iets vraagt, geeft Hij niet altijd wát je vraagt.

Maar Hij zal je nooit iets slèchts geven.

Wel geeft Hij zijn heilige Geest "aan wie Hem daarom vragen": zijn aanwezigheid en genade, zijn liefde en trouw.

De vergelijking van God met ons gaat altijd maar deels op. Aardse vaders en moeders zijn onvolmaakt: ze schieten tekort in aandacht en liefde. Maar "méér dan een vader" zorgt onze hemelse Vader.

God is niet pas Vader, als Hij onze wensen vervult.

Nee, Hij is al **Vader in de hemel** vóór mijn gebed begonnen is.

Nee, Hij is al **Vader in de hemel** vóór mijn gebed begonnen is.

Hij is ONZE Vader

Wie gaat bidden wat Jezus ons leerde, die bidt met Jezus mee: **ONZE** Vader!

Die spreekt God maar niet van buitenaf aan, maar van binnen uit.

Daarbij zet Jezus ons niet in een hoekje met Hem alleen. Hij plaatst ons in familieverband: naar broers en zussen in het geloof.

Dat woordje '**onze**' zet de deuren wijd open naar elkaar en naar de Vader.

De verbondenheid, die God met u en mij zoekt, ziet Hij graag ook onderling.

Dus bidden we voor elkaar en voor mensen die we niet kennen, als ze in nood zijn.

Bidden breekt de wereld open voor de ander én voor God, die **onze** Vader is.

Amen

Als jullie dus, slecht als jullie zijn, je kinderen al goede gaven kunnen schenken, hoeveel te meer zal de Vader in de hemel dan niet de heilige Geest geven aan wie Hem daarom vragen!

Lucas 11:13

2e lied: Hoor, onze Vader – Gezang 37: 1 (GKB) en 349: 1 en 2 (LvdK=LB 995)

- 1 Hoor, onze Vader, hoor ons aan, / nu wij in Christus tot U gaan.
Hoe hemelhoog verheven, Gij / zijt in uw Zoon ons zeer nabij.
Wie door uw Zoon de toegang vindt, / mag tot U komen als een kind.
- 2 O Vader, trek het lot U aan / van allen die door U bestaan.
Gij die geen stenen geeft voor brood, / wees met uw kinderen in nood;
en stil, God die rechtvaardig zijt, / de honger naar gerechtigheid.
- 3 O Vader, trek het leed U aan / van allen die met ons bestaan.
Gij hebt gezegd: geef jij hun brood. / Doe ons hun broeders zijn in nood,
opdat zij weten, wie Gij zijt: / de God van hun gerechtigheid.

Gebed

Onze Vader in de hemel,
Dat ís wat, dat we U zo mogen aanspreken en kennen!
Door uw lieve Zoon hebben we vrije toegang gekregen als uw zonen en dochters.
Dank U voor uw Vaderliefde! We bidden U om bijstand voor ons leven van elke dag.
U weet wat ons bezig houdt of kwelt. Onze achteruitgang, ziekte, ons tobben is U bekend.
Wij bidden vaak om oplossingen, maar U overziet ons leven en gaat uw ongekende gang.
Schenk ons dat kinderlijk ontzag en vertrouwen, dat U bij machte bent oneindig veel meer
te doen dan wij vragen of denken. Amen

Zondag 46 (Heidelbergse Catechismus)

Vraag 120: Waarom heeft Christus ons geboden God aan te spreken als: **Onze Vader**?

Christus wil reeds bij het begin van ons gebed in ons het kinderlijk ontzag en vertrouwen jegens God wekken, waarop ons gebed gegrond moet zijn.

God is immers door Christus onze Vader geworden; Hij zal ons nog veel minder onthouden wat wij met waar geloof van Hem vragen, dan onze vaders ons aardse dingen weigeren.

Vraag 121: Waarom wordt hieraan toegevoegd: **die in de hemelen zijt**?

Daarmee leert Christus ons over de hemelse majesteit van God niet aards te denken, en van zijn almacht alles te verwachten wat wij voor lichaam en ziel nodig hebben.

3^e lied: Onze Vader in de hoge – eigen vers - op melodie van Psalm 86

- * **Onze Vader in de hoge, / als uw kind ik sluit ik mijn ogen.**
Dankzij Christus, onze Heer, leg ik alles bij U neer.
U kent al mijn blijdschap, noden / U geeft mij geen steen voor broden.
Meer dan ooit een vader doet / zorgt U voor mij, trouw en goed!